

<http://www.arianafghanistan.com>

۲۰۱۸/۱۱/۱۳

عطیه مهربان

من شرمنده ام که خیلی کم در مورد ننگرهار نوشتم

طبق گزارش‌ها، بیشترین تلفات ملکی را امسال ولایت ننگرهار داشت. من شرمنده ام که خیلی کم در مورد ننگرهار نوشتم. اما زمانیکه بدخشان جنگ بود نوشتم، زمانیکه در کابل صدای انفجار را شنیدم و دوستانم و مردم بیگناه کشته شدند، بیشتر نوشتم. اما برای ننگرهار کم نوشتم چون از ننگرهار نبودم، مردن شان را نمی‌دیدم. ندیدم که هواداران "کرکت" چگونه حین تماشای بازی سلاخی شدند، ندیدم که زنان شان توسط داعش چگونه به بردگی کشیده شدند و ندیدم که داعش چگونه کودک تازه تولد را با دستش دونیم کرد.

برای طالب مالستان یا ناهور چه فرقی می‌کند؟ وردوج یا جاغوری؟ سپین بولدک یا درقد؟ دشت ارچی یا دشت برچی؟ طالب دشمن هر آنکسی است که به روشنایی می‌اندیشد، به علم می‌اندیشد، قلم می‌گیرد، کتاب می‌خواند.

حکومت وظیفه دارد تا از جان و مال مردم حراست کند، تأمین امنیت کند و ... اما اگر من بگویم: یک دهه میشود در شهرستان وردوج در بدخشان طالبان به دیکته حکومت، حکومت میکنند، چقدر منطق دارد؟ چقدر بی منطق است!

بیا بید در مقابل طالب، فکر طالبانی، آدمکشی، جنایت، مکتب سوزی، سربریدن و ... بدون تفکیک ایستادگی کنیم.

من میدانم خیلی‌ها از چند روز بخاطر عقب نماندن از قافله در مورد مالستان و جاغوری می‌نویسند اما یک بار از زاویه دیگر ببینیم. میدانیم چند شهرستان دست طالب است؟ میدانیم مردم زیر سلطه طالب و داعش چگونه زندگی دارند؟

نمیدانیم !

چون مهم نیست. چون قوم ما نیست. چون ولایت ما نیست. چنانکه من میدانم در بدخشان چقدر طالب است و در کجا است اما از تخار را نمی دانم.

گزارشی را که می خوانید حقیقتِ انسجام ماست .

زمانیکه غزنی (مرکز شهرستان جاغوری) در آتش جنگ می سوخت و "روشن" شب روز نوشت تا یک حرکت مدنی بخاطر جنگ غزنی انجام دهند اما در نتیجه "یک" نفر حاضر شد با او به جاده بیاید. چون کسانی که در شهر غزنی سلاخی شدند، از ولایت من نبودند و از قوم دیگران.

پایان

